

Konferencja Pokazać-Przekazać

24–25 sierpnia 2012 roku

Lekcje oparte na metodzie Loesje

SCENARIUSZ 1. LEKCJA MATEMATYKI OPARTA NA METODZIE LOESJE

Cele: sprawdzenie wiedzy grupy z zakresu wybranego przez prowadzącego, ćwiczenie pracy w grupie i integracja grupy.

Liczba osób: do 15 uczestników na grupę warsztatową (w klasie do 30 osób zalecany jest podział na 2 grupy z 2 moderatorami wybranymi spośród uczniów, którzy czuwają nad płynnością przebiegu ćwiczenia; nauczyciel pełni rolę prowadzącego i wydaje polecenia). Uczestnicy siedzą przy stołach ustawionych tak, aby tworzyli okrąg, widząc siebie nawzajem, i mogli swobodnie podawać kartki do kolejnych osób.

Materiały: czyste kartki A4 oraz długopisy (tyle, ilu uczestników zajęć; kolor nie ma znaczenia).

CZĘŚĆ A

Czas trwania: 15-20 minut (zależnie od tempa pracy grupy).

Każdy uczestnik otrzymuje czystą kartkę A4, którą trzyma pionowo. Uczestnicy wpisują na kartkach wielkimi literami („drukowanymi”) swoje kolejne skojarzenia, aż na każdej znajdzie się 7-10 słów-skojarzeń (liczba zależna od wielkości i tempa pracy grupy, decyduje o niej prowadzący). W tej części uczestnicy wymieniają się kartkami, podając je do kolejnych osób. Ważne, aby kartki były podawane tylko na znak prowadzącego. Zakres wiedzy, którą chce sprawdzić prowadzący, jest wybierana przed zajęciami – może to być np. arytmetyka, geometria.

1. Prowadzący prosi, by uczestnicy zapisali w lewym górnym rogu kartki pierwsze słowo, które przychodzi im do głowy (dowolne, nie musi być związane z matematyką).
2. Gdy wszyscy zapiszą słowo-skojarzenie, na znak prowadzącego, uczestnicy podają swoją kartkę następnej osobie, która siedzi po ich prawej stronie.
3. Prowadzący prosi, by każdy przeczytał po cichu pierwsze słowo na podanej mu kartce i dopisał poniżej skojarzenie z tym słowem.
4. Po zapisaniu słowa-skojarzenia, na znak prowadzącego, kartki podawane są dalej.
5. Prowadzący prosi, by pod drugim słowem na liście uczestnicy dopisali swoje skojarzenie z tym słowem (tylko z drugim słowem).

6. Kolejne skojarzenia są dopisywane analogicznie, w kolumnie, do ostatniego słowa na liście skojarzeń, aż uzbiera się na niej 7-10 słów.
7. Prowadzący prosi, by każdy wybrał z listy 3 dowolne słowa i zakreślił je kółkiem.
8. Na znak prowadzącego, uczestnicy podają swoją kartkę osobie po prawej stronie.
9. Prowadzący prosi, aby na otrzymanej kartce, pod listą skojarzeń, narysować poziomą kreskę na całą szerokość kartki.
10. Na polecenie prowadzącego uczestnicy zapisują po kreską 3 słowa, wybrane przez niego przed zajęciami, związane z konkretnym zakresem wiedzy (np. pojęcia matematyczne z wybranej dziedziny, nazwy działań matematycznych czy figur, wartości liczbowe).
11. Prowadzący prosi o narysowanie poziomej kreski pod listą 3 podyktowanych słów.
12. Na polecenie prowadzącego, uczestnicy podają kartki do osoby po prawej stronie.

CZĘŚĆ B

Czas trwania: 15-20 minut (zależnie od tempa pracy grupy)

W tej części uczestnicy tworzą indywidualnie treść zadania matematycznego, w którym muszą wykorzystać 3 słowa zakreślone kółkiem na liście skojarzeń i 3 słowa podane przez moderatora. Do stworzenia zadania mogą wykorzystać również inne słowa, potrzebne do sformułowania logicznej treści. Uczestnicy nie muszą już pisać wielkimi literami.

Prowadzący może zachęcić uczestników do tego, by tworzyli zadania o nietypowej treści, a ma im w tym pomóc zestaw przypadkowych słów zakreślonych w kółko w pierwszej części. Od decyzji prowadzącego zależy, czy można korzystać ze zbioru zadań czy podręcznika, co ma służyć jako podpowiedź w zakresie kolejności formułowania zdań w zadaniu.

Po stworzeniu zadań, każdy czyta na głos swoją pracę (w przypadku ograniczonego czasu można poprosić tylko ochotników lub wybrać kilka osób). Grupa wybiera 1-2 najciekawsze zadania, które zostaną rozwiązane przy tablicy i sprawdzone pod kątem logicznej i matematycznej poprawności. Prowadzący może także zdecydować o wyborze zadania samodzielnie. Warto, aby wybrane zadania prowadzący także omówił – co zostało w nich poprawnie/niepoprawnie sformułowane i dlaczego.

SCENARIUSZ 2. LEKCJA BIOLOGII OPARTA NA METODZIE LOESJE

Cele: sprawdzenie wiedzy grupy z zakresu wybranego przez prowadzącego, ćwiczenie pracy w grupie i integracja grupy.

Liczba osób: do 15 uczestników na grupę warsztatową (w klasie do 30 osób zalecany jest podział na 2 grupy z 2 moderatorami wybranymi spośród uczniów, którzy czuwają nad płynnością przebiegu ćwiczenia; nauczyciel pełni rolę prowadzącego i wydaje polecenia).

Uczestnicy siedzą przy stołach ustawionych tak, aby tworzyli okrąg, widząc siebie nawzajem, i mogli swobodnie podawać kartki do kolejnych osób.

Materiały: czyste kartki A4, kolorowe mazaki/kredki (tyle, ilu uczestników zajęć; kolory nie powinny się powtarzać więcej niż 2 razy) oraz zwykłe długopisy.

CZĘŚĆ A

Czas trwania: 15-20 minut (zależnie od tempa pracy grupy).

Przygotowanie

Przed rozpoczęciem zajęć, prowadzący przygotowuje tematy-zagadnienia (np. cechy płazów, funkcje życiowe ssaków, budowa DNA). Jest ich o 1-2 więcej niż uczestników w grupie (np. gdy grupa liczy 12 osób, potrzebnych jest 13-14 różnych zagadnień), dzięki czemu uczestnicy będą mogli płynnie wymieniać tematy, na które się wypowiadają.

Na każdej kartce jest inny temat. Powinien być zapisany na górze kartki (przy węższej krawędzi, uczestnicy będą trzymać kartki A4 w pionie), wielkimi literami i wyróżniony podkreśleniem.

Prowadzący przygotowuje też losy (np. karteczki typu post-it), które posłużą do wybrania „tricksterów” spośród uczniów. Ich rolą będzie wprowadzanie podczas ćwiczenia błędnych informacji, które muszą wskazać potem pozostali uczestnicy. „Trickster” to po angielsku szachraj, zaś „trick” oznacza sztuczkę, żart czy trik. Należy przygotować tyle losów, ilu będzie uczestników, a dwa (przy 2 grupach po 15 osób) oznaczyć w taki sposób, by tylko wylosowane osoby wiedziały o tym, że będą „tricksterami”. Można wylosować więcej niż 2 „tricksterów”, ale nie powinno ich być więcej niż 4.

Przebieg

Każdy uczestnik otrzymuje losową kartkę z hasłem-zagadnieniem, którą trzyma pionowo. Każdy uczestnik (łącznie z „tricksterami”) pisze wielkimi literami. Zadaniem jest zapisanie na poszczególnych kartkach krótkich haseł-informacji, dotyczących hasła-zagadnienia. Zapisywane informacje powinny być prawdziwe (UWAGA: nie dotyczy „tricksterów” – szczegóły poniżej).

1. Na otrzymanej kartce każdy uczestnik zapisuje 1-2 prawdziwe (w jego opinii) informacje dotyczące danego zagadnienia. Następnie odkłada kartkę na środek stołu i sięga po inną, wolną kartkę z tematem.

- Uczestnikom nie wolno komentować informacji zapisanych przez innych uczestników, poprawiać ich lub skreślać. Mogą za to umieszczać informacje negujące te już zapisane, jeśli ich zdaniem zapisana informacja jest błędna.
- Jeśli uczestnik nie posiada żadnej wiedzy na dany temat, wymienia kartkę na inną.

2. Uczestnicy powtarzają czynność zapisywania informacji i wymiany tematu na nowy, tak długo, aż wypowiedzą się na każdy temat i wyczerpią swoją wiedzę. Mogą kilkakrotnie wracać do poszczególnych tematów, by dopisać nowe informacje.

3. „Tricksterzy” są jedynymi uczestnikami, którzy mogą świadomie zapisywać błędne informacje dotyczące tematów na kartkach. Nie mogą jednak zapisać więcej niż 2 błędnych informacji przy tym samym temacie. Mogą jednocześnie zapisywać też informacje prawdziwe, a nawet zrezygnować z wprowadzania błędnych sformułowań.

- „Tricksterom” nie wolno zdradzać innym uczestnikom swojej roli lub wprowadzać informacji, które mogą łatwo zdemaskować któregokolwiek z „tricksterów”.

- Jeśli wylosowani „tricksterzy” będą celowo zaburzać pracę grupy przez lekceważące odgrywanie roli, prowadzący może wylosować nowych „tricksterów”.

CZĘŚĆ B

Przebieg:

Czas trwania: 15-25 minut (zależnie od tempa pracy grupy).

W tej części uczestnicy mają za zadanie zweryfikowanie zapisanych pod tematami informacji i odszukanie tych zapisanych przez „tricksterów”.

1. Kiedy prowadzący widzi, że wiedza grupy się wyczerpuje i uczestnicy nie zapisują już nowych informacji, zbiera wszystkie kartki, miesza tematy i ponownie rozdaje je losowo. Większość osób otrzymuje po jednym temacie, ale wybrany uczestnik lub 2 dostaje jednocześnie 2 kartki z zapisanymi tematami (ponieważ było 1-2 tematy więcej).
2. Każdy otrzymuje kolorowy mazak/kredkę.
3. Uczestnicy dokładnie czytają wszystkie informacje zapisane na kartce, którą trzymają. Jeśli jakaś informacja wydaje im się błędna lub/i podejrzewają, że to wypowiedź „trickstera”, zakreślają ją w kółko kolorowym mazakiem. Można zakreślić dowolną liczbę wypowiedzi lub nie zakreślać żadnej. Może zakreślać też swoje wypowiedzi. „Tricksterzy” mogą zakreślać zarówno błędne, jak i trafne informacje, by zmylić grupę.
4. Gdy prowadzący widzi, że wszyscy skończyli czytać i zakreślać informacje z pierwszej kartki, daje sygnał, by uczestnicy podali je dalej (kierunek wybiera prowadzący).
5. Czytanie i zakreślanie błędnych informacji powtarzane jest na kolejnej otrzymanej kartce. Uczestnicy mogą zakreślać także informacje zakreślone już wcześniej przez innych, jeśli też uważają je za błędne. Należy robić to w taki sposób, by nie zamazać już istniejących oznaczeń. Liczba zakreśleń wokół danej informacji będzie decydować o tym, czy jest ona uznana przez grupę za błędną.
6. Podawanie kartek i zakreślanie informacji jest powtarzane do momentu, gdy każdy uczestnik otrzyma do przeczytania każdy temat. Istotne jest, by uczestnicy podawali kartki równocześnie i wyłącznie na znak prowadzącego.
7. Ostatnia osoba, która otrzymuje kartkę z danym tematem, ma za zadanie także policzyć teksty z największą liczbą zakreśleń i zaznaczyć je na kartce krzyżykiem.
8. Gdy będą gotowi, uczestnicy kolejno czytają na głos temat-zagadnienie i najczęściej zakreślane na niej informacje (czyli te, które zostały wskazane przez grupę jako błędne). Prowadzący sam lub z grupą na bieżąco weryfikuje i ocenia prawdziwość informacji.
9. Jeśli czas nie pozwala na odczytanie informacji na głos, prowadzący może przekazać kartki uczestnikom, aby samodzielnie zweryfikowali je w domu i odczytali na kolejnym spotkaniu.

SCENARIUSZ 3. LEKCJA ANGIELSKIEGO OPARTA NA METODZIE LOESJE

Cele: sprawdzenie wiedzy grupy z wybranego poziomu słownictwa i gramatyki oraz umiejętności tłumaczenia krótkich tekstów, ćwiczenie pracy w grupie i integracja grupy.

Liczba osób: do 5 uczestników na grupę warsztatową (zalecany jest podział na mniejsze grupy, a w każdej będzie jedna osoba zapisująca tłumaczenia ustalone przez całą grupę – osobę taką grupa może wybrać samodzielnie lub może wskazać ją nauczyciel; nauczyciel pełni rolę prowadzącego i wydaje polecenia). Grupy można wyznaczyć np. prosząc uczniów o odliczenie do 4 lub 5 (zależnie od liczby uczniów) i uformowanie grup według numerów.

Grupy siedzą przy wspólnych stołach, a uczestnicy widzą siebie nawzajem. O ile będzie to możliwe, grupy warto rozdzielić przestrzennie tak, aby nie słyszały się wzajemnie.

Materiały: plakaty z tekstami Loesje, wybrane wcześniej przez nauczyciela i dostosowane do poziomu znajomości języka, czyste kartki A4 oraz długopisy i markery (kolor bez znaczenia).

CZĘŚĆ A

Czas trwania: 15-20 minut (zależnie od tempa pracy grupy i poziomu trudności wybranych tekstów).

Każda grupa otrzymuje zestawy uprzednio wybranych przez prowadzącego plakatów z tekstami Loesje, dobranymi do poziomu słownictwa i znajomości gramatyki, oraz kilka czystych kartek A4. Do prowadzącego należy decyzja o kierunku tłumaczenia.

1. Zależnie od poziomu językowego uczestników:

- Prowadzący przygotowuje pary plakatów o analogicznych tekstach (np. „Mind / open 24h” oraz „Umysł / otwarte 24h”), łatwych do przełożenia dla grupy, które nie zawierają np. bardziej skomplikowanej struktury gramatycznej, składniowej czy nie są idiomami. Rozdaje grupom tylko teksty w wybranym języku lub połowie grup rozdaje teksty polskie, a połowie angielskie, oraz prosi o przetłumaczenie tekstów.

- Prowadzący przygotowuje teksty o zróżnicowanym poziomie, w tym teksty trudne do przełożenia ze względu na ich znaczną idiomatyczność, elementy gier słownych, specyficzny kontekst kulturowy, który trudno oddać w innym języku. Wówczas może poprosić o przetłumaczenie tekstów zarówno dosłowne (lub prawie dosłowne) oraz tłumaczenie z próbą oddania specyfiki językowej tekstów.
2. Prowadzący prosi, by uczestnicy zapoznali się w swoich grupach z przedstawionymi im tekstami plakatów oraz wspólnie postarali się przetłumaczyć wszystkie teksty i zapisali swoje propozycje na czystych kartkach A4 (wiele tekstów na jednej kartce, sposób zapisu nie musi oddawać układu graficznego plakatu).
 3. Każda grupa pracuje indywidualnie, a podział i sposób pracy między osoby znajdujące się w danej grupie nie jest narzucony – uczniowie mogą ustalać całość tłumaczenia wspólnie, stworzyć podgrupy lub podzielić się tekstami do opracowania indywidualnego. Ważne jednak, by prowadzący obserwował, czy nikt nie zostaje wykluczony z procesu przygotowywania tłumaczeń.
 4. Prowadzący na bieżąco obserwuje postępy pracy wszystkich grup. Gdy któraś skończy dużo wcześniej niż inne – może poprosić, aby na osobnej kartce A4 przy użyciu markera grupa napisała tłumaczenia tak, aby przypominały wydrukowany plakat Loesje.
 5. Jeśli któraś bądź wszystkie grupy nie zdążą z przetłumaczeniem wszystkich zadanych im tekstów, prowadzący może zdecydować o dodatkowym czasie na ich wykonanie lub zakończyć tę część niezależnie od tego, że nie wszystkie teksty zostały przetłumaczone.

CZĘŚĆ B

Czas trwania: 15-20 minut (zależnie od tempa pracy grupy, liczby tekstów)

W tej części grupy prezentują efekty swojej pracy, a rolą nauczyciela jest komentowanie tłumaczeń pod kątem gramatycznym, stylistycznym, leksykalnym. W celu zaangażowania uczniów także w tę część i zależnie od zestawu wybranych tekstów oraz poleceń do wykonania, prowadzący może prosić przykładowo o:

- Przeczytanie wybranego tłumaczenia przez jedną grupę, a następnie krótkie porównanie z tłumaczeniami innych grup. W przypadku gdy tłumaczenia znacznie się różnią, uczniowie wybierają ich zdaniem najtrafniejsze i najbardziej poprawne oraz uzasadniają. Na koniec nauczyciel prezentuje oryginalny tekst z plakatu i komentuje poprawność tłumaczeń przygotowanych przez grupy.
- Gdy prowadzący rozdał połowie grup teksty polskie, a połowie teksty angielskie – grupy na zmianę czytają przygotowane przez siebie teksty i porównują swoje tłumaczenia z tekstami oryginalnych plakatów, otrzymanych przez inne grupy. Nauczyciel komentuje poprawność tłumaczeń.

- Gdy praca uczniów opierała się na bardziej idiomatycznych tekstach – na początku prezentowane są tłumaczenia dosłowne, a następnie próby odnalezienia odpowiedników powiedzeń, idiomów, oddania kontekstu w innym języku. Tutaj komentarz prowadzącego dotyczący poprawności tłumaczeń może objąć także historię wybranych powiedzeń, do których odnoszą się teksty czy też zjawisk kulturowych (np. small talk). Jest to również baza do wyjaśnienia specyfiki tłumaczeń dosłownych i niedosłownych.

Przykładowe pary tekstów, które mogą być wykorzystane podczas ćwiczenia:

<p>WORLD IS TOO ROUND TO SIT SILENTLY</p> <p>IN THE CORNER</p> <p><i>Loesje</i></p>	<p>Z POWODU PODNOŻENIA SIĘ POZIOMU MORZA</p> <p>SŁOŃCE ZAJDZIE DZIŚ</p> <p>15 MINUT WCZEŚNIEJ</p> <p><i>Loesje</i></p>	<p>MIND</p> <p>OPEN 24H</p> <p><i>Loesje</i></p>	<p>W TAKI DZIEŃ JAK TEN MARCO POLO WYRUSZYŁ DO CHIN</p> <p>JAKIE SĄ TWOJE PLANY NA DZIŚ</p> <p><i>Loesje</i></p>
<p>ŚWIAT JEST ZBYT OKRĄGŁY ŻEBY CICHOO</p> <p>SIEDZIEĆ W KĄCIE</p> <p><i>Loesje</i></p>	<p>BECAUSE OF THE RISE IN SEA LEVEL</p> <p>SUNSET WILL BE 15 MINUTES EARLIER TODAY</p> <p><i>Loesje</i></p>	<p>UMYSŁ</p> <p>OTWARTE 24h</p> <p><i>Loesje</i></p>	<p>IT WAS A DAY LIKE THIS WHEN MARCO POLO LEFT FOR CHINA</p> <p>WHAT ARE YOUR PLANS FOR TODAY</p> <p><i>Loesje</i></p>

Prowadzący może wybrać pary już istniejących tekstów z archiwów Loesje. Może także dokonać tłumaczenia wybranych tekstów i przygotować plakat samodzielnie (w edytorze tekstu lub ręcznie). W tym przypadku może również wysłać propozycje plakatów na adres: loesje@loesje.pl. Wówczas członkowie grupy Loesje Polska przygotowują układ graficzny plakatu zachowując stylistykę plakatów Loesje.

Przykładowe plakaty o większym stopniu trudności i idiomatyki:

**OF ALL THE THINGS
TO BELIEVE IN**

**WHY NOT
YOURSELF**

Loesje

SMALL TALK

**POGODA JAKA JEST
KAŻDY WIDZI**

Loesje

DO YOU SMILE

**WHEN THE CAMERA
IS GONE**

Loesje

KTO TY JESTEŚ

**POLAK MAŁY
ŻÓŁTY CZARNY
ALBO BIAŁY**

Loesje

Plakaty Loesje dostępne są na stronach:

- www.loesje.pl (sekcja „Plakaty”, teksty głównie po polsku i angielsku)
- www.loesje.org (sekcja „Posters”, teksty w wielu językach)

ALTERNATYWY SCENARIUSZY DLA INNYCH PRZEDMIOTÓW

Metody przedstawione w dwóch pierwszych scenariuszach można łatwo adaptować do różnych przedmiotów nauczanych w szkole. W przypadku fizyki, matematyki, biologii, chemii, geografii czy WOS-u bazą do przeprowadzenia zajęć będzie odpowiednio dobrany zakres tematyczny i zakres pojęć. Przebieg lekcji będzie podobny do tego, jaki został przedstawiony w obu scenariuszach. Będą stanowić angażującą, mniej schematyczną formę sprawdzenia wiedzy uczniów, w warunkach innych niż kartkówka czy sprawdzian.

Zajęcia mogą być formą powtórzenia przerobionego materiału lub sprawdzenia ogólnego poziomu wiedzy wyniesionej z poprzedniego etapu edukacji, jeszcze przed rozpoczęciem realizowania wybranego działu tematycznego. W przypadku przedmiotów mniej opartych na nauce definicji czy rozwiązywaniu zadań, takich jak język polski, historia, filozofia, historia sztuki czy kultury muzycznej, można wykorzystać wariant zajęć opisany w „Scenariuszu 2”.

Jako zakres wiedzy do sprawdzenia mogą być wybrane np. cechy charakterystyczne epok (literackich, historycznych, muzycznych, w sztuce), najważniejsze wydarzenia w danej epoce, skutki i przyczyny wydarzeń historycznych.

Opierając się na aspektach wspólnego tworzenia, metodę można wykorzystać nawet na lekcjach wychowania fizycznego czy zajęciach wychowawczych. W pierwszym przypadku alternatywą jest np. poproszenie uczniów o wspólne wypracowanie prostej choreografii, do której każdy wnosi dowolny ruch. Następnie grupa (najlepiej uformowana w okrąg) wykonuje wspólnie cały układ. Na lekcjach wychowawczych można wykorzystać „Scenariusz 2”: bez wprowadzania uczniów w roli „tricksterów” i opierając się na wypowiedziach uczniów, zgodnymi z ich poglądami. Grupa może wspólnie przedyskutować na kartkach ważne dla nich kwestie wychowawcze. Ich anonimowe wypowiedzi mogą stanowić bazę do komentarzy dla nauczyciela. Na początku roku czy semestru, klasa może też stworzyć wspólny regulamin zachowania w klasie i jego oceniania.

OMÓWIENIE METODY

Mocne strony:

- łatwa do adaptacji w zależności od liczby i wieku uczestników, zakresu tematycznego,
- angażuje wszystkich uczestników przez całe zajęcia,
- daje uczestnikom znaczną anonimowość,
- rozwija miękkie kompetencje społeczne uczestników, ucząc ich pracy w grupie oraz krytycznego, samodzielnego myślenia, a także ćwiczy umiejętności wypowiedzania się we własnym i obcych językach,
- może być wykorzystana jako narzędzie do integracji grupy
- pozwala uczestnikom dzielić się wiedzą,
- nauczycielowi pozwala sprawdzić ogólną wiedzę i umiejętność jej wykorzystania,
- nie wymaga przygotowywania ani wykorzystania dużej ilości materiałów,
- nie wymaga zaplecza technicznego,
- efekty pracy grupy mogą być wykorzystane jako materiały dydaktyczne,
- dobra metoda na lekcje w ramach zastępstw, na wyjazdy integracyjne.

Słabe strony:

- wiedzę indywidualną uczestników sprawdza w ograniczonym zakresie,
- trudno przewidzieć, w jakim stopniu zwiększy się indywidualna wiedza uczestników,
- trudno przewidzieć, jakie będą ostateczne efekty pracy grupy i ich jakość,
- w zależności od tempa pracy grupy, mogą zostać przekroczone ramy czasowe i może być konieczne modyfikowanie warsztatów w trakcie ich trwania (np. tworzenie krótszej listy skojarzeń, gdy już na początku zajęć jest jasne, że grupa pracuje powoli),
- nauczyciel musi przyjąć rolę prowadzącego (moderatora), który stymuluje grupę do pracy i twórczego podejścia do wykonywanego zadania, musi zaufać indywidualnym umiejętnościom uczestników i całej grupy.

LOESJE: TWÓRCZA GRUPA

Metoda warsztatowa, opracowana przez międzynarodową organizację Loesje, pomaga w rozwijaniu indywidualnych umiejętności i twórczego myślenia poprzez współdziałanie w grupie. Ukazuje, jak efektywnie wykorzystać potencjał i wiedzę każdego z uczestników podczas procesu pracy grupowej.

Zajęcia bazują na technikach twórczego pisania – opierają się na zabawie słowem i prowadzeniu dyskusji na wybrane przez uczestników tematy. Stymulują do aktywnej wymiany wiedzy, doświadczeń i poglądów w każdej części warsztatów. Prosta metodologicznie forma sprzyja adaptacjom dla grup o różnych zainteresowaniach i w różnym wieku. Dzięki temu można ją wykorzystywać do realizacji rozmaitych tematycznie warsztatów, szkoleń i ćwiczeń edukacyjnych.

Pełna metoda warsztatów kreatywnego pisania Loesje (dłuższa niż przedstawione powyżej scenariusze; oparta na rozgrzewkach słownych i tworzeniu krótkich tekstów na wybrane przez uczestników tematy) opisana jest w „Przewodniku Loesje” dostępnym na stronie:

www.loesje.pl/index.php/dzialania/warsztaty

LOESJE W POLSCE I NA ŚWIECIE

Loesje [lusze], czyli po polsku Lusie, narodziła się w Arnheim w Holandii, 24 listopada 1983 roku. Przez parę tygodni donosiły o tym charakterystyczne, czarno-białe plakaty.

Obecnie Loesje to grupa ludzi działających na całym świecie na rzecz wolności wyrażania własnej opinii i twórczego myślenia, a jednocześnie postać, poprzez którą chcą inspirować innych. Działalność Loesje ma pobudzać do refleksji, zachęcać do aktywizmu społecznego i podjęcia konstruktywnej dyskusji na bieżące tematy.

Loesje wyraża swoje myśli w postaci krótkich haseł zamieszczanych na czarno-białych plakatach. Ich estetyka podkreśla, że najważniejszy jest tekst i znaczenia, jakie ze sobą niesie, a nie kolorowa, atrakcyjna wizualnie forma. Minimalizm stylistyki wyróżnia je także w natłoku wielobarwnych reklam. Charakterystyczny dla plakatów jest również brak interpunkcji, poszerzający możliwości interpretowania tekstów.

Plakaty Loesje z tekstami w różnych językach można pobrać nieodpłatnie w formacie A4 jako pliki pdf z poniżej podanych stron internetowych. Mogą posłużyć jako materiał do tłumaczeń na lekcje języków obcych (według zaproponowanego scenariusza).

Mogą też stać się punktem wyjścia do dyskusji na wybrane zagadnienia związane ze procesami społecznymi, kulturowo-społecznymi czy politycznymi bądź ich krótkim komentarzem.

KONTAKT: loesje@loesje.pl (ogólne pytania) lub warsztaty@loesje.pl (organizacja warsztatów)